

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie we Srzodę dnia 7 Czerwca r. s. 1833 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 30 maja.

NAYJAŚNIEJSZY CESARZ JEGOMOŚĆ, w pożądanym stanie zdrowia, raczył przybyć, d. 22 maja, z *Dyneburga* do *Rygi*, o godzinie 10tej zrana.

Z południa o godzinie 7mej, NAYJAŚNIEJSZY PAN, przeprowadzany przez Rzyckiego Wojennego Gubernatora, raczył wyjechać do Rzyckiego Szpitala Wojskowego, i przez ciąg całej drogi, przy niezliczonym zgromadzeniu ludu, przeprowadzany był przez mieszkańców z nieustającymi okrzykami radości.

NAYJAŚNIEJSZY PAN raczył oglądać oddziały tego szpitala, umieszczone w porcie i w majętności *Rama*, kaplicę jego i nowo wzniesioną murowaną budowę szpitala; znalazłszy czystość i odznaczający się we wszystkich częściach porządek, raczył oświadczyć Panu Wojennemu Gubernatorowi, Komendantowi *Rygi* i wszystkim urzędnikom szpitala na y w y ż s z e zadowolenie.

Zatym podobano się NAYJAŚNIEJSZEMU PANU obejrzeć założony na Sankt-Petersburskim przedmieściu *Nikołajewski* szpital, i za odznaczający się stan jego oświadczyć na y w y ż s z e zadowolenie.

D. 23, CESARZ JEGOMOŚĆ raczył oglądać, o godzinie 10tej zrana, zgromadzone na *Polu Marsowem*, półki 1szej dywizyi pieszej, z artylleryą, i półki połączony brygady 4tej dywizyi pieszej, a znalazłszy je, w odznaczającym się, we wszystkich częściach, urządzeniu, został zupełnie zadowolonym. — Potym, powróciwszy do zamku, raczył przyjmować przedstawienie PP. Jenerałów i Sztab-Oficerów, Duchowieństwa, Urzędników Cywilnych, Dworzeństwa i Poczestnych Obywateli miasta *Rygi*; poczem, udawszy się, w towarzystwie Wojennego Gubernatora do cytadeli Rzyckiej twierdzy, oglądał tam Ryzki półbatalion wojskowych kantonistów, ich umieszczenie, zapasny park inżynierii, arsenał ryzki i koszary, zajmowane przez rotę robotników wojskowych; za urządzenie i porządek, we wszystkich częściach znaleziony, Jego CESARSKIEJ Mości podobano się oświadczyć na y w y ż s z e zadowolenie.

Tegoż dnia był u Jego CESARSKIEJ Mości obiad, na który zaproszeni byli PP. Jenerałowie, Dowódcy Półków i Cywilni Urzędnicy klas wyższych; wieczorem zaś, o godzinie 9tej, NAYJAŚNIEJSZY PAN raczył bytnością Swoją udarować bal, dany przez Kupców, w sali *Szwarc-Hejptorów*. Miasto było oświecone.

D. 24go, CESARZ JEGOMOŚĆ raczył oglądać półki 1szej dywizyi pieszej w nowym ich składzie, z których był bardzo zadowolony; o godzinie 3ciej z południa, NAYJAŚNIEJSZY PAN wyjechał z *Rygi*, i szczęśliwie przybył do *Rewla*, 25 t. m., o godzinie 4tej z południa. — Tu dowiedziawszy się, że CESARZOWA JEYMOŚĆ raczy jechać z *St.-Petersburga*, NAYJAŚNIEJSZY PAN, sam jeden, w powózce feldjegierskiej, raczył pojechać na spotkanie NAYJAŚNIEJSZEJ MAJESTATY — i spotkawszy Jey CESARSKĄ Mość, o 15 wiorst od *Rewla*, powrócił razem w jednym pojeździe; — lud podwoił okrzyki radości, i przeprowadzał niemi NAYJAŚNIEJSZE PAŃSTWO do Pałacu *Ekaterintalskiego*, w którym NAYJAŚNIEJSI PAŃSTWO stanąć raczyli. (*Pszcz. Półn.*)

— Przez na y w y ż s z y rozkaz dzienny, 19go maja, wydany w twierdzy *Dyneburgu*, CESARZ JEGOMOŚĆ, obejrzawszy dzisiaj woyska 1go Korpusu pieszego, hyłey 1szej dywizyi huzarskiej, 2giej i 3ciej dywizyi pieszych, z ich Artylleryą, i batalion Grenadyerski *Saperów*, oświadcza za

znaleziony, odznaczający się we wszystkich częściach, porządek i urządzenie, przyznanie Głównodowodzącemu 1szą Armią, Jenerałowi Marszałkowi Polnemu, Xięciu *Fon-der-Osten-Sakenowi*, i zupełne zadowolenie: Dowódcy 1go Korpusu pieszego, Jenerał-Adjutantowi, Hrabu *Fon-der-Palenowi* 1mu; Naczelnikowi Głównego Sztabu 1szej Armii, Jenerał-Adjutantowi *Krassowskiemu* 1mu; Naczelnikom dywizyi, Jenerał-Porucznikom: 2rey Dywizyi pieszej *Gotowinowi* 1mu, i 3ciej pieszej *Szkurinowi* 1mu; Naczelnikowi 1szej artylleryjskiej dywizyi, Jenerał-Majorowi *Perrenowi* 2mu; Naczelnikowi Sztabu Korpusowego, Jenerał-Majorowi Jeneralnego Sztabu *Stichowi*; 2giej dywizyi pieszej, Dowódcy 1szej brygady, Jenerał-Majorowi *Niejetowu* 3mu; 3ciej dywizyi pieszej, brygad: 1szej Dowodzącemu, *Leyb-Gwardyi* półku *Wotyńskiego*, Półkownikowi *Swieczynowi* 4mu; Dowódcóm, Jenerał-Majorom: 2giej *Braykowi*, 3ciej *Baturinowi* 1mu; w szczególności byłemu Dowódcy połączony brygady 4tej dywizyi pieszej, Jenerał-Majorowi *Szirmanowi* 1mu; Dowodzącemu dywizyą odwodową 1go Korpusu pieszego, Jenerał-Majorowi *Nabokowu* 2mu; Ober-Kwatermistrzowi Korpusu, Półkownikowi Jeneralnego Sztabu *Baronowi Pritwicowi*; Deżurnemu Sztab-Oficerowi Xięcia *Wilhelma Pruskiego* półku Półkownikowi *Iwanowemu* 8mu; oraz wszystkim PP. Dowódcóm półków, Sztab-i-Ober-Oficerom woysk wyżej wyliczonych; a dla niższych rang NAYJAŚNIEJSZY PAN daruje po dwa ruble, po 2 funty mięsa, i po dwie porceje wódki na każdego. (*Gaz. St. Petersburg.*)

— Ukazy CESARSKIE do Rządzącego Senatu. 26. m. „Ukazem, nastającym w d. 5 sierpnia 1771 roku, zabroniono przedawać poddanych ludzi bez ziemi przez publiczne licytacje, i na tej zasadzie, ukazem 28 stycznia 1798 roku postanowiono, w uzyskaniu należności skarbowych od obywateli, którzy mają tylko poddanych dworskich, i włościan bez ziemi, brać takowych ludzi na skarb, zaliczając obywatelom za dług, stosownie do otrzymywanego z nich dochodu; na nich zaś samych, wkładając obowiązek płacenia czynszu, na cel wyhrania takowej należności; a gdy tenże porządek z dogodnością może być zastosowanym do zaspokajania długów prywatnych; przeto, pragnąc przeprowadzić Ukaz 1771 roku do zupełnej skuteczności i siły, zgodnie ze zdaniem Rady Państwa, uznaliśmy za dobrą, postanowić i rozciągnąć na całe Cesarstwo, co następuje:

1) Odtąd, na przyszłość, ludzi poddanych bez ziemi, tak włościan, jak i dworskich, nie przedstawiać i nie przyjmować na zabezpieczenie i zaspokojenie długów prywatnych, przez obywateli zawinionych; a natomiast ku uzyskaniu takowych długów używać, bez żadnego pobłażania, wszelkich innych środków, prawami przepisanych.”

2) We względzie praw zastawnych na ludzi bezziemnych, niemniej we względzie obligow na długi prywatne, przed nastaniem niniejszego zakazu wydanych, i po uchybionym terminie, do sądu, na cel wyekwowania przedstawionych, tudzież w przedmiocie wszelkich innych uzyskań i poszukiwań, w razie, jeżeli dłużnik innego majątku, prócz poddanych bez ziemi, nie posiada, lub jeśli inny majątek na zupełne należności zaspokojenie nie wystarcza, nie obracając takowych ludzi na sprzedaż, postępować na takie same zasady, jak w uzyskaniach skarbowych, a mianowicie: zaliczając poddanych, bez rozrywania ich rodzin, do skarbu, wydawać zeń, komu należy, za

porozumieniem się Rządu Gubernijalnego z Izłą Skarbową, po 300 rubli za każdą skazkową duszę męską, a po 150 r. za żeńską; a dla wynagrodzenia Skarbowi takowej wypłaty, wkładać na tychże ludzi coroczny, oddzielny czynsz, do oney zastosowany."

3) Ustanowiwszy tym sposobem prawidła ku ściśtemu wykonaniu Ukazu 1771 roku, we względzie długów prywatnych, obok tego rozkazuujemy: zabronić przedawania w ogólności, tak bez ziemi, jako i wraz z ziemią, lub ustępowania w obce ręce przez zapisy darowne, ludzi poddanych pojedynczo, to jest: oddzielnie od ich rodzin. Za takową zaś rodzinę, która rozrywana być nie może, mają być uważani: oyciec, matka, i z liczby ich dzieci, synowie nieżonaci i córki niezamężne."

"Rządzący Senat nie zaniecha uczynić, ku wykonaniu niniejszego, właściwych rozporządzeń."

— 5 b. m. Leyb-medyk, Rzeczywisty Radca Stanu *Harder*, otrzymuje zupełne uwolnienie od służby, i, z uwagi na odbyte przez niego z J. C. W. Wielką Xiężną *HELENĄ PAWEŁOWNĄ* podróż, ma pobierać, zamiast prawem zakreślonej ilości, 4000 rubli pensyi dożywotniey.

— 12 b. m. Prezydentem Komisyi, ustanowionej na rozbiór interesów Radziwiłłowskich zostaje mianowany Radca Tayny, Senator *Duhamel*, który zachowuje przy tém godność Senatora i pobierane dotąd pensye.

— Członek graniczny Komisyi Symferopolskiej, Rzec. Radca St. *Zeüer*, na własną prośbę, z powodu słabości zdrowia, otrzymuje zupełne od służby uwolnienie, zachowując pobieraną gażę 5,500 rubli.

— Starszy Leśniczy Grodzieńskiej gub. Radca honor. *Kowalski*, zostaje podniesionym do stopnia Assessora Kollegialnego.

— 14 b. m. Zostają mianowani Senatorami: Cywilny Gubernator Podolski, Radca Tayny *Zubianowski*; dymisyonowany Jenerał-major *Buturlin*, i Członek konsultacyi, ustanowionej przy Ministerstwie Sprawiedliwości, Rz. R. St. *Damian Koczubey*; ci dwaj ostatni otrzymują przytém rangę Rady Taynego.

— Przez Ukaz CESARSKI do Kapituły orderów, z d. 13 b. m. Rządca dóbr Hrabini Strogonow, w gub. Permskiej Rejestrator Kol. *Ostapowski*, mianowany kawalerem orderu S. Anny 3 klasy, za gorliwe dopomaganie missyi duchowney, która nawróciła na wiarę panującą przeszło 13,000 odszczepieńców.

— P. Minister Sprawiedliwości oznaymił Rządzącemu Senatowi w d. 18 b. m., iż N. CESARZ Jmć razezł rozkazać z liczby nowomianowanych Senatorów, Panu *Buturlin*, zasiadać w Granicznym Departamencie, zaś Panu *Koczubejowi* w 5m oddziale 5go Depart. Senatu.

— Ukazy Rządzącego Senatu. — 1) 16 b. m. (z ogóln. Zgrom. trzech pierwszych Dep.) Izby summy, uzyskane na wynagrodzenie skarbu, od osób prywatnych, za uchybienia umów i inne niedobory, przy pierwiastkowej rewizyi rachunków, kładzone były na procent do najbliższych banków lub urzędów powszechney opieki, do czasu zupełnego ukończenia obrachunków. — 2) 18 b. m. (z 1 Dep.) Z ogłoszeniem Ustawy o budowlach, przeznaczonych na umieszczenie korpusu kadetów w Półtawie. — 3) 19 b. m. (z tegoż Dep.) O pozwoleniu obywatelom mieyskim i jednodworcom w gubernijach zachodnich najmować się na rekrutów. — 4) 20 b. m. (z ogóln. Zgr. trzech pierwszych Dep.) O zamknięciu Komitetu Opieki Nowochrześciców żydowskich. — 5) 24 b. m. (z 1 Dep.) O wydanym Moskiewskiemu kupcowi, Dawidowi *Matias*, wyłącznym 10letnim przywileju na wynalezioną machinę do tkania tiulow, petynetty i hobinetty, z ozdobami i bez nich. — 6) tegoż dnia. (z tegoż Dep.) O dozwoleniu komisjom rekrutskim przyjmować za rekrutów tych Finlandczyków, którzy, przez umowy, przed 1 maja zawarte, obowiązali się pójść do wojska w zamian za rosyjskich mieszczan i włościan, lecz potem skryli się byli i z tej przyczyny nie zostali oddani w swoim czasie.

— W nocy na 28 kwietnia b. r., w Saratowskiej gubernii, powstała silna burza, z mroźnym wiatrem i śniegiem i trwała prawie całą dobę. W ciągu tej burzy w okręgach tamecznych osad niemieckich: Sosnowskim, Jagodnopskim, Norskim, Krasnojarkim i Papińskim, zmarło 10ciu ludzi, kolonistów, którzy się znajdowali w polu, na robocie, a kilku innych jeszcze ludzi wcale nie znaleziono. W tychże okręgach zginęło przytém 1690 koni i mnóstwo bydła, lecz w ogólności nie zabrano jeszcze dokładnych wiadomości o poniesionych szkodach. (*Tyg. Peter.*)

— *Piszą z Rygi pod 19 maja.* Okręt Izys, szypier de Bries, który płynął z Setty do Rygi, stanął pod Godwinem na mieliznie, osada schroniła się na czółnie do Ramsget. Wyciągniony z mielizny, bez kotwicy i przyrządzeń kotwicznych, które utracił, przedziurawiony okręt ten, srowadzony został dnia 8 t. m. do Ramsgetu. Szypier *Wichter*, o którym wpzródy pisano, przybył szczęśliwie do Rygi, zdjawszy ładunek dla ulżenia okrętowi, lecz Hiszpański okręt *Michaela* zginął.

— Przybyły do portu Ryzkiego z Wazy okręt *Hoppet*, szypier *Smilander*, w nocy z dnia 15 na 17 terażn. maja, w nysciu rzeki Dźwiny, niżej latarni morskiej na Magnusholmskim Kaj, z przyczyny nadpsucia się nalał się wodą; rotmani zdjęli z tego okrętu szypira i czterech maytków z ich rzeczami.

— Zamierzają tu podwyższyć brzegi rzeki Dźwiny, na przestrzeni od miasta do Bolderaa, dambami czyli groblami, żeby zamknąć wody tej rzeki, rozlewającey się daleko po otaczających ją piaszczynach, między damby, podnieść je, i tym sposobem ułatwić zagranicznym okrętom płynienie od Bolderaa, z pełnym ładunkiem do Rygi; teraz albowiem, z przyczyny nizkości wody we Dźwinie, tylko z małym ładunkiem okręty przyplwają do miasta, inne zaś muszą wyładowywać się w Bolderaa, przez co traci się czas i rodzą się nadpotrzebne dla szypirów wydatki. Takowe przedsięwzięcie koniecznie obiecuje dla prowadzących handel w Rydze wielkie korzyści, jeżeli tylko nie ulegnie losowi, jaki spotkał podobne przedsięwzięcie w 1784 roku. Góra, znajoma pod nazwiskiem Kuosberg, która się znajduje pod ścianami miasta Rygi ze strony drogi Sankt-Petersburskiej między Zandowską a Jakoba bramą, rozkopana, w 1784 roku, przez Jenerała *Wweysmana*, i wszystkie piaszek tej góry obrócony był na podwyższenie brzegów rzeki Dźwiny dambami w podobnym celu, co i teraz; lecz rzeka zniszczyła na nieszczęście zrobione wówczas damby, a na niesiony z nich piaszek, utworzył nowe mielizny w Dźwinie, i tym sposobem powiększyło liczbę trudności dla spławu okrętów. (*Pszcz. Półn.*)

Warszawa dnia 15 czerwca.

JO. Xiążę Feldmarszałek, Namiestnik w Królestwie, po kilkodziowym wyjeździe do Województwa Podlaskiego, wrócił do tutejszej stolicy.

Dnia onegdajszego przybyli do tutejszej stolicy: Dowódca 3go Korpusu piechoty, Jenerał-Adjutant Jenerał jazdy *Rydiger z Brześcia*, a z *Petersburga*, Pomocnik Ministra Stanu Królestwa Polskiego, Dworu J. C. Mości Szambelan, Rzeczywisty Radca Stanu *Turkuł*. (*Gaz. War.*)

Prussy.

Berlin dnia 1 czerwca.

Dnia 29 z. m. opuścił pierwszy batalion 34 pułku piechoty *Stralsund*, gdzie przez lat 13 stał na załodze, w celu udania się do prowincyi *Reńskich*.

— Dnia 5 —

Berliński Polityczny Tygodnik zawiera następujący artykuł: „Zawarcie przedugodnego traktatu w sprawie belgijskiej potwierdza się, embargo zniesione, jeńcy holenderscy wracają do oyczyny; widocznie była ta chwila, w której sprawy wschodnie w naywyższym stopniu zajmują, naywłaściwszą do zawarcia takowej konwencji, a

stały i przezorny gabinet Hagski, nie pominął takowej bezkorzystnie." Spodziewamy się, że ministerium angielskie także z zawarciem ostatecznego pokoju, nie zechce się spóźniać. (*Gaz. War. Codzien.*)

AUSTRIA.

Wiedeń d. 27 maja.

Zawierzytelniomemu przy tutejszym dworze, a teraz z szczególnym poselstwem bawiącemu w Londynie, tureckiemu posłowi, P. Maurojeni, proponował rząd jego, przyjęcie poselstwa w Paryżu, z tym dodatkiem, iż od jego woli zależy, takowe przyjąć, lub też na swej teraźniejszej posadzie pozostać.

— Dnia 29 —

Rozprawy Seymu Węgierskiego przybrały po ostatnim Królewskim reskrypcie zaspokajający bieg, spodziewamy się teraz, że spiesznie i korzystnie zakończone zostaną.

Z Turcyi niemamy nowszych wiadomości; pocztą z Konstantynopola z dnia 10 b. m. jeszcze nie doszła, mamy nadzieję, iż co chwila przybędzie i więcej się dowiemy, niżeli drogą nadzwyczajną. Z Alexandryi oczekujemy także w tych dniach świeżych i ważnych doniesień; a tak spodziewamy się następującą pocztą zadowolić interesowaną publiczność. (*Gaz. Codzien. War.*)

RZECZY NIDERLANDZKIE.

Bruxella d. 31 maja.

Tutejsze gazety udzielają teraz przedugodny traktat z dnia 21 Maja, w zupełnej treści; brzmi on, jak następuje:

„NN. KK. II. MM. Król Francuzów, Król Wielkiej Brytanii i Król Hollenderski, chcąc przywrócić między sobą związki, tak, jak były przed Listopadem 1832, zgodzili się na zawarcie traktatu, i mianowali swemi pełnomocnikami: Król Jmć Francuzów, Pana *Charles Maurice Perigord* Xięcia de *Talleyrand*, Para Francyi i t. d. Król Angielski, Vice-Hrabiego *Henry John Palmerstona*, pierwszego Sekretarza Stanu w Departamencie Spraw Zagranicznych, Para Irlandyi i t. d., a Król Hollandyi mianował Pana *Salomona Dedel*, Kawalera Hollenderskiego Orderu Lwa, którzy, po zamianie swych pełnomocnictw, i po znalezieniu ich w należytem stanie, ustanowili i podpisali następujące artykuły:

Artykuł I. Bezpośrednio po zamianie ratyfikacyi niniejszej umowy, II. KK. MM. Król Francuzów i Król Anglii zniosą embargo, ciężące na okrętach, i wszystkie zatrzymane statki i ich ładunki, natychmiast będą wydane ich właścicielom.

Art: 2. Zarazem woyska Hollenderskie, tak do marynarki, jak do armii Królewskiej należące, zatrzymane teraz we Francyi, powrócą do Hollandyi wraz z bronią, bagażami, wozami, końmi i innemi przedmiotami do korpusu, lub pojedynczych osób należącemi.

Art: 3. Dopóki stosunki między Hollandyą a Belgją nie będą przez ostateczny traktat uregulowane, Król Hollandyi obowiązuję się, nie wznawiać nieprzyjacielskich kroków z Belgją, i zapewnia żegluga na *Skaldzie*, zupełnie wolną.

Art: 4. Bezpośrednio po zamianie ratyfikacyi niniejszego układu, żegluga na *Mozie*, będzie otwartą dla handlu, i będzie, aż do ostatecznego uregulowania tego przedmiotu, poddaną postanowieniom traktatu zawartego dnia 31 marca 1831 w *Moguncyi*, we względzie żeglugi na *Renie*, o ile owe postanowienia będą mogły na wspomnioną rzecz być użyte. Związki między twierdzą *Mastricht* a granicą Północno-Brabantską, jak i między wspomnianą twierdzą a Niemcami, będą wolne i nieprzerwane.

Art: 5. Układające się strony obowiązują się niezwłocznie zatrudnić się ostatecznym traktatem, który ma ustanowić stosunki między Państwem Króla Hollandyi Wielkiego Xięcia *Luxemburskiego*, a Belgją. Wezwą one Dwory Rossyi, Austryi i Pruss, aby miały w tém udział.

Art. 6. Niniejszy układ zostanie ratyfikowanym, a ratyfikacye będą, po dziesięciu, jeżeli można, dniach, w *Londynie*, zamienione.

Dla utwierdzenia niniejszego dokumentu, Pełnomocnicy podpisali go, opatrzywszy swemi pieczęciami. — Działo się w *Londynie* dnia 21 maja 1833 roku.

(podp.) *Talleyrand. Dedel. Palmerston.*

„*Objaśniający artykuł.*— Układające się strony, postanowiły, aby ustawa, zawarta w 3cim artykule dzisiejszego układu, we względzie zaprzestania kroków nieprzyjacielskich, tyczyła się także i Wielkiego Xięstwa *Luxemburskiego*, i części *Limburga* tymczasowo przez woyska Belgijskie osadzoney. Zresztą rozumie się, że aż do zawarcia traktatu ostatecznego, wspomnionego w tymże artykule 3cim układu, żegluga na *Skaldzie*, tak się ma odbywać, jak przed 1 listopada 1832. — Niniejszy objaśniający artykuł, ma mieć tę samą ważność i moc, jak gdyby był słownie do dzisiejszego układu włączony. (Podpisy jak wyżej.) (*Gaz. War.*)

FRANCYA.

Paryż dnia 23 maja.

Mémorial de la Dordogne, daje następujące szczegóły o wyściu zbiegów Polskich z Depo w *Bergerac* i o oporze, z jakim przeciw rozkazom zwierzchności stawali:

„Wiadomo, iż natychmiast prawie po przybyciu do *Bergerac*, znaczna liczba tych emigrantów, zebrana w kawiarni nazwanej *Polską*, oświadczyła się była z opinijami politycznemi, nader naturze rządu naszego przeciwnemi: Pierwszą czynnością ich były okrzyki rewolucyjne i grubiańskie znieważenie Pana Podprefekta. Nie troszcząc się bynajmniej o zagładzenie takiego wstępu dalszemu sprawowaniu się, i spokojnością, która w obecnym położeniu była najpięszszym ich obowiązkiem, zdawali się obrażać sprawiedliwymi wyrzutami, które im czyniono: i poczęli starać się przez wszelkie środki o niweczenie i wnikanie przedsiębranych względem nich środków, nie okazując posłuszeństwa żadnym rozkazom i przeciwiąc się wszystkim politycznym rozporządzeniom.

„Jeśli by emigranci polscy zaprzestali tylko na samej niewdzięczności i milczeniu, Rząd, który mało się o ich wdzięczność troszczy, bezwątpienia nie uchyliłby im swojego wsparcia i świadczonej dotąd dobrodzieystw. Lecz posuwać obojętności aż do zamykania oczu na zuchwałe ich knowania; zostawiać dłużej w jednym mieyscu taką gromadę spiskowych, gotowych na skinięcie pierwszego odważnego wicherzyciela; byłoby występłą słabością, z której, wystawiona na szanie spokojność publiczna, surowego by żądała od władz wykonawczych rachunku. Gdy bowiem rozpraszają zgromadzenia republikanów w Paryżu, gdy usiłują wygaszać do szczytu ogniska wojen rewolucyjnych w Wandei; miałyż dozwalać spokojnych knowań 400 cudzoziemcom, używającym nieznanego języka, niemającym we Francyi, ani dóbr, ani krewnych, a tém samém na wszystko gotowym?”

„Rozkazano więc, naprzód opuścić Francją ich wodzowi, Podpółkownikowi *Rostakowskiemu*, najwinniejszemu zaiste ze wszystkich: gdy, nie mając zadość na podniecaniu ziomeków do nieposłuszeństwa, ogłosił był w gazecie *la Tribune* odezwę, otwarcie wzywającą naród Francuzki do powstania. Innych emigrantów miano tylko rozprząść i wysłać oddziałami do Departamentu *Landes*: ale ci nie chcieli rozkazu takowego usłuchać. Wszystkie środki łagodne i przemawiające do samego przekonania napróżno były wyczerpane, i gdy nakoniec emigranci grozili opieraniem się siłą, postanowiono ich do posłuszeństwa zmusić.”

„W piątek, 10 maja, 1st batalion 37go pieśszego pułku wyruszyło z *Périgueux*, pod rozkazami męznego Półkownika *Lebeau*. Zwierzchność, chcąc, ile możliwości, uniknąć zbroynego oporu, po-

stanowiła usunąć go rozwinięciem znakomitych sił wojskowych.

„Wojsko to, uszedłszy 12 mil drogi w przeciagu rociu godzin, podczas ulewnego deszczu, stanęło w Bergerac 11 b. m. o 1ey z północy, gdy wszystko jeszcze spoczywało we śnie. Koszary Polaków i dom, w których mieszkał P. Rosłakowski, zostały niezwłocznie otoczone i w tym stanie oczekiwano świtu.

„Polacy, postrzegłszy, iż są okrażeni, rzucili się natychmiast tłumnie, w celu przełamania oddziału wołyżerów, strzegącego kraty, z taką zawziętością, iż ci ostatni musieli, dla wstrzymania ich, skrzyżować bagnety. Trzech Polaków ciężko zostało raniionych.

„Naprawdę usiłowano zamknąć kratę; trzeba było strzedz ze złożonemi na krzyż bagneta-mi przez cztery godziny, nie podnosząc ich ani na chwilę, w obawie, ażeby z nieynie potrafili skorzystać.

„Tymczasem oficerowie Polscy, uwiadomieni przez odgłos powszechny, zebrałi się byli dla atakowania oddziału wojsk naszych z tyłu. Trudno wyobrazić sobie wrzawę i okrzyki, z jakimi szaleńcy ci słyszeć się dawali. Wstrzymała ich jednakże nieugięta stałość Półkownika Lebeau, który, osadziwszy wszystkie wyyscia, kazał broń nabić i oświadczyć, iż pierwszą napasć ogniem odeprze.

„W tym stanie rzeczy, przybyli na miejsce walki: Prefekt Departamentu, Dowodzący tymczasową zotą wojskową dywizją Marszałek Polny Gaussart i Naczelnik oddziału żandarmów Laribiére. P. Prefekt rozkazał natychmiast wezwać P. Rosłakowskiego. Oficer ten przybył stosownie do jego chęci, i na usilne żądanie rozkazał ziomkom swoim do koszar wrócić. Uwiadomiono następnie P. Rosłakowskiego o woli Rządu, i po długiem wahanu się, oświadczył on nakoniec zgodę na wyjazd do Belgii. Jakoż w godzinę później, wyjechał pod dobrą eskortą, w karecie, z trzema oficerami, których sam za towarzyszy wybrał.

„P. Prefekt oświadczył pozostałym oficerom, iż daje im cały dzień do namysłu nad ich położeniem, i obioru pomiędzy poddaniem się rozkazom Rządu i wyysciem do departamentu Landes, a zupełnem opuszczeniem Francyi i wyjazdem do Belgii, Stanów-Zjednoczonych, lub Anglii, jedynych krajów, do których dotąd nie zabroniono im wstępu.

„Zapewniają, iż Polacy, zapytani przez P. Prefekta, wysilali się na same tylko wyrzuty przeciw Rządowi, głośno oświadczając, iż go nie uznają, i, że za dawane im wsparcia obowiązani są nie Rządowi, lecz tylko uciśnionemu ludowi francuzkiemu.

„Większa część mieszkańców nie okazywała żadnych znaków spótczucia ku emigrantom. Od czasu ich wyyscia wszystko wróciło do porządku.“ (z *Tygod. Peter.*)

— Dnia 29 —

Posel Sardynski, Hrabia Sales, miał wczoray wó względzie niepokojów w *Piemontcie*, długą konferencyą z Ministrem spraw zagranicznych. Minister wojny wczoray odesłał jednego z swych Adjutantów do *Rambouillet*, z powodu podburzenia pułku huzarów w témże mieście stojącego. Dziś rano zgromadziło się kilka wyższych Jeneratów z tej przyczyny. Jenerał *Ex-celmans* ma się również tam udać.

— Dnia 30 —

Z *Bordeaux* donoszą pod dniem 26 b. m., „W cytadelli *Blaye*, przysposobiają wszystko do odjazdu Xiężney *Berry*; jednak Xiężna tak prędko nie opuści jeszcze *Blaye*, gdyż, jak mówią: chce jeszcze wprzód uregulować swe interessa familyne. Mówią, że w tym celu, ma przybyć P. *Berry*, którego Xiężna za swego doradcę obrała. P. *Mesnars* wypuścił swe dobra na 15 lat w dzierżawę. Doktor *Deneux*, który przez kilka dni znajdował się w *Bordeaux*, w każdym razie towarzyszyć będzie Xiężney do *Palermu*.“

P. *Rothschild* da jutro w swém mieszkaniu wiejskiem ucztę, na której Ministrowie i Ciało dyplomatyczne przytomni będą.

— Dnia 31 —

Dwaj urzędnicy ministerium wewnętrznego udali się z tajną misją do *Lugdunu*.

— Dnia 1 czerwca —

Marszałek *Gérard* i P. *Etienne*, mieli otrzymać od Króla zlecenie, naradzania się z kilkoma, z nayspodobańszych członków obu Izb, dla przesłania J. K. M. sprawozdania, nad publicznym duchem, i nad przyczynami niespokojności, które wprawiają masę w poruszenia.

Izby naydalej jeszcze przez 14 dni będą zgromadzone. Izba Deputowanych głosuje nad budżetem z zadziwiającym pośpiechem. Cały budżet ministerstwa sprawiedliwości, został w dwóch godzinach przyjęty.

Podług *Indicateur de Bordeaux*, odjazd Xiężney *Berry*, nastąpi dziś dnia 1 czerwca. Zaopatrując w żywność okręt *Agatę*, zakupiono za 560 fran. konfitur. (z *Gaz. Warsz.*)

ANGLIA.

Londyn dnia 24 maja.

W hotelu *Grillon*, w którym Xięż Orleanu podczas pobytu swojego w Londynie mieszkał, wszczął się był pożar, który znaczne mógł mieć skutki. Xięż, zaproszony na koncert do margrabin *Lansdown*, wyjechał był ze swego mieszkania o 11 wieczorem, zostawiwszy zapalone świece na stole, na którym leżały karty, listy i inne papiery. Jenerał *Baudrand* i inne osoby z orszaku Xięcia, wszedłszy do tego pokoju, po upływie 20 może minut, zastali całą salę napętnioną dymem, od stołu, który się zajął. Ale pożar wnet stłumionym został, tak, iż prócz spalonych papierów, Xiężę żadney nie poniosł szkody. (*Tyg. Pet.*)

— Dnia 28 —

Pod napisem: *Nowa wyprawa do Portugalii*, czytamy w dzienniku *Guardian*: „Spór Portugalski między *Don Miguelem* z jednej, a *Don Pedrem*, Lordem *Palmerston* i Francuzami z drugiej strony, zdaje się zbliżać do końca. Podług wiarogodnych wiadomości, panuje w *Porto* wielki głód. W tym stanie rzeczy, pozostaje jednak jeszcze nadzieja, jakkolwiek smutna wydawać się będzie. Kapitan *Napier*, waleczny dowódzca w służbie Angielskiej, podjął się, za pomocą 7 statków parowych, wylądować 3000 wojska na *Terrero de Passos*, z kąd *Lisbona* mogłaby bydz łatwo zdobytą. Plan tych wielkich manewrów nie jest jeszcze znany; zdaje się jednak, że zamierzony cel niezawodnie będzie dopiętym. Kapitan *Napier* miał w rzeczy samej rozpocząć już swą awanturniczą wyprawę w towarzystwie margrabiniego *Palmella*. Dyplomata, który nie zatrudnia się szpadą, ma jednak w *Porto* wylądować, nim mężny dowódzca rozpocznie swe operacye.“

— Dnia 29 —

Wczoray w wieczór Xiężę *Orleanu* odjechał do *Rochester*. Dziś uda się do *Deal*, dla odprawienia przeglądu nad połączoną flotą, potem uda się do *Dover*, dla powrócenia przez Belgią do *Paryża*.

Dnia 24 b. m. Xiężę *Orleanu* ze swą świtą, na kolei żelazney, udał się w przeciagu ośmdziesiąt minut, z *Liverpool* do *Manchester*, i zdawał się bydz bardzo z tej podróży zadowolonym. W *Manchester*, gdzie był przez władze przyjęty, nie zatrzymał się długo, lecz zaraz jechał daley do miejsca kąpiel *Buxtonu*.

Observacje meteorologiczne.	Czas Obserwacji.		Wysokość Barom.		Wys. Ther. Réau.		Wiatr.		Stan powietrza.	
	d. 5 o 3 wieczor.		27 cal. 11,9 lin.		+ 20 stopni.		Wschodni.		Chmury.	
	d. 6 — — —		27 — 9,5 —		+ 32½ —		Zachodni.		Chmury.	
	d. 7 o godz. 3½ rano.		27 — 9,7 —		+ 15 —		Zachodni.		Pochmurno.	

DODATEK

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 66.

Wilno dnia 7 Czerwca r. s. 1833 roku.

— Dnia 31 —

Xiążę *Orleanu* był na pożegnaniu we wtorek u K.K. II. MM., i przy tej okoliczności miał długą z nimi rozmowę, poczem odwiedził Hrabiego *Grey*, któremu dziękował za dobre w Anglii jego przyjęcie; Xiążę *Lieven* i Xiążę *Talleyrand*. We środę Xiążę, opuściwszy stolicę, udał się przez *Rochester* do *Margate*, gdzie noc przepędził. Wczoraj rano Xiążę przybył do *Deal*; Francuzki Kontr-Admirał *Baron Mackau* i inni oficerowie jego floty, przyjęli Xiążę i towarzyszyli mu do zatoki, gdzie udał się na pokład statku, dla przejrzenia połączonej floty. Odwiedził okręt angielski *Donegal* i wszystkie okręty Francuzkie, poczem powróciwszy do *Deal*, tego jeszcze dnia udał się do *Dover*. Tam Xiążę do jutra zostanie, a potem popłynie do *Bruxelli*. Przed odjazdem swym z *Londynu*, Xiążę rozdzielił 400 funt. szter., między żyjące w Anglii w niedostatku rodziny Francuzkie, mianowicie między duchownych i byłych pensjonarzędów Francuzkiej listy cywilnej. (*Gaz. Warsz.*)

HISZPANIA.

Madryt dnia 21 maja.

Infant *Don Sebastian*, przybył dnia 17 b. m. z swą małżonką, po odbytych kwarantannie, do *Villaviciosa*, z tej strony granicy w *Torre del Fresno*, gdzie został przez Jenerał-Kapitana prowincyi przyjęty. Jego Wysokość, w wspomnionym miejscu odbędzie drugą przepisaną kwarantannę.

Podług listów z *Lisbony* z dnia 14 b. m., Infant *Don Carlos* z swą rodziną, bawił jeszcze w zamku letnim *Maфра*. (*Gaz. Warsz.*)

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

Ostatni oddział Polaków wyszedł z *Bezan-sonu* d. 17 maja.

— Trzej Symoniści przeszli z Wirtemberskiego do Bawaryi: dwu z nich policya ujęła w *Auszpurgu* i zaprowadziła do *Ulm*.

— W błotnistey jednej parafii Brezyljskiej okazała się epidemia, mająca podobieństwo do zarazy morowej: gdyż i w niej znajdują się podobne czarne wrzodziki. (*Jour. de St. Peter.*)

— Piszą z *Londynu* pod d. 31 maja. Połączona flota w *Deal* otrzymała wczoraj rozkaz rozłączenia się: korweta *Satellite* w skutku tego odplynęła na morze północne, dla przywołania na powrót krążącą tam fregatę *Stag*. Okręt liniowy, *Donegal* ma odplynąć do *Portsmouth*. Biega tu wieść, że *Pedryści* uczynili wycieczkę z *Porto*, i posunęli swe przednie strażę na 25 (angielskich) mil naprzód.

— Piszą z *Paryża* pod d. 2 czerwca: Dzisiejszy *Monitor* donosi, podług treści odeszłej dnia 31 maja popołudniu o 5½ godzinie z *Tulonu* depeszy, że *Vice-Król Egiptu* dnia 9 maja, wydał *Ibrahimi* Paszy rozkaz, niezwłocznego odwrotu, z całą swą armią przez *Taurus*. (*Gaz. Warsz.*)

OGŁOSZENIA.

1 Od Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się: iż człowiek *Piotr Sobicki*, z powodu nieokazania teraźniejszego swojego miejsca urodzenia, wiedzy lub gromady do której należy, rezolucyą tutejszego Powiatowego Sądu, po zatwierdzeniu przez Zwierzchnika Gubernii, na ośnowie przepisania Pana Ministra Spraw Wewnętrznych, odesłany do miasta *Nikotajewa* dla skompletowania 1go aresztantskiego batalionu; przymiotów następnych: wieku lat 30, wzrostu 2 arszyny 4 wierszki, twarzy śniadej, oczu szarych, włosów czarnych, nosa miernego, innych przymiotów niema. Maja 31 dnia 1833 roku.

Sekretarz i Kawaler *Tadeusz Afanasowicz*.

Powityczyk *Wolski*.

(712)

1 Od Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się: iż człowiek *Alexander Korczyński*, z powodu nieokazania teraźniejszego swojego miejsca urodzenia, wiedzy lub gromady, do której należy, rezolucyą tutejszego Powiatowego Sądu, po zatwierdzeniu przez Zwierzchnika Gubernii, na ośnowie przepisania Pana Ministra Spraw Wewnętrznych, odesłany do miasta *Nikotajewa* dla skompletowania 1go aresztantskiego batalionu; przymiotów następnych: wieku lat 30, wzrostu 2 arszyny 6 wierszków, ospowaty, włosów ciemnorusych, oczu karych, nosa podługowatego, innych przymiotów żadnych niema. Maja 31 dnia 1833 roku.

Sekretarz i Kawaler *Tadeusz Afanasowicz*.

Powityczyk *Wolski*.

(711)

1 Mińskiej Gubernii od Stuckiego Ziemskiego Sądu ogłasza się: iż Stuckiego Powiatu w miasteczku *Nieswiżu* wzięty człowiek, który przedstawował gatunek fiksacyi, imienia, oyczyny, ani stanu, ani nazwiska, ani z kąd rodem, nie powiada, i po trzytygodniowym examinowaniu, przez Stuckiego Sztabu-Lekarza *Hryniewiczza*, uznany za pozbawionego poznania i rozumu; ten człowiek, sądząc z powierzchowności, musi mieć wieku do 30 lat, wzrostu 2 arszyny 4½ wierszków, twarzy okrągłej, czystej, nosa miernego, oczu karych, włosów na głowie światłorusych, mówi bardzo mało. Który to człowiek utrzymuje się pod strażą w Stuckim mieskim Ostrogu, i do jakiej klasy powinien być użytym, postano na rozpatrzenie do Stuckiego Powiatowego Sądu. Lute-go 24 dnia 1833 roku.

Assesor *Szczepanowski*.

Sekretarz *Brodowski*.

(702)

1 Mińskiej Gubernii z Pińskiego Ziemskiego Sądu ogłasza się, iż wzięci w Pińskim Powiecie pięciu ludzi: *Teodor Jana syn Bryczkar*, *Bazyli Daniela syn Zabototin*, *Bazyli Stefana syn Slesarenko*, *Terenty Jerzego syn Buhrow*, i *Alexy Antoniego syn Antoniuk*, którzy się powiadają rodakami: 1szy i 2gi, *Chersońskiej Gubernii*, *Tyraspolskiego powiatu*, z włościan obywatela *Bazylego Szyszkina*, wsi *Bakowa*, 3ci *Kijowskiej Gubernii*, *Zwienigrodzkiego powiatu*, z włościan obywatela *Suchodubowskiego*, wsi *Stecywki*, 4ty *Kijowskiej także Gubernii*, z miasta *Czerkas*, mieszczanin, i 5ty *Kamieniecko-Podolskiej Gubernii*, *Olhopolskiego powiatu*, z włościan *Grafa Hudowicza* miasteczka *Czczelnik*; mają następujące przymioty: *Teodor Bryczkar* wieku lat 36, twarzy chuderlawey, śniadej, oczu karych, nosa długiego, włosy na głowie czarne, z przeświecającą się siwizną, a na brodzie, wąsach i bakambardach ruse, rzadko zarastające. — *Bazyli Zabototin* wieku lat 28, wzrostu wielkiego cienkławego, twarzy długiej, czystej, oczu szarych, nosa długiego, szerokiego, brody i wąsów nie goli. — *Bazyli Slesarenko*, wieku lat 32, wzrostu średniego, mocnego składu ciała, twarzy pełnej, czystej, białej, nosa wielkiego, oczu szarych, włosy na głowie ruse, a na brodzie i wąsach rzadkie, światłe, uszy nadzwyczajnie wielkie, obwisłe. — *Terenty Buhrow*, wieku lat 32, wzrostu miernego, nieco ospowaty, twarzy chuderlawey, ostronosy, oczy czarne, włosy na głowie i brwiach czarne, a na brodzie i wąsach ruse, i *Alexy An-*

toniuk, wieku lat 25, wzrostu małego, twarzy małej, pełnej, okrągłej, czystej, oczy szare, nos krótki, szeroki, włosy ruse, a na brodzie i wusach światłe. — Ze pomienieni ludzie utrzymują się pod strażą w Pińskim mieskim Ostrogu, a podług ich opowiadania, postanowiono dnia 30 kwietnia pomienionych powiatów Ziemi Skarbowej i Czerkaskiej mieskiej Policji, dla zrobienia o nich wiadomości. Autentyk podpisał: Kollegialny Rejestrator Assesor Antoni Ossowski. Sekretarz Wosineński.

Zgodno: Sekretarz Amalicki.

Z autentykiem zgadzają: Za Naczelnika Stółtu Rytwiński. (701)

1 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszym ogłasza się: iż wzięty w Bessarabskim Obwodzie za nieokazanie na piśmie świadectwa człowiek Grzegorz Kolésniczenko, osądzony przez Akkermanski Powiatowy Sąd za wtoczenie i fałszywe o sobie powiadanie; przymiotów następnych: wzrostu 2 arszyny 3 $\frac{1}{2}$ wierzoków, włosów na głowie ciemnorusych, wusach i brodzie światłorusskich, oczu szarych, nosa miernego, twarzy podługowatej, czystej, na prawej ręce wielkiego wskazującego palca żyły zerwane, przez co nim władać nie może; wieku lat 28. Maja 18 dnia 1851 roku. Sowiecik Manden.

Sekretarz Dżumiński. (704)

1 Roku 1853 miesiąca maja 15 dnia. Oświadczenie imieniem niżej podpisanego pełnomocnika Szlachty mieszkającej w powiecie dawniej Wilkiskim, a teraz ogólnym Rossijskim w Gubernii Litewsko-Wileńskiej potożonym, czyni się z okoliczności następnych: — Za przywilejami Królów Polskich, przy potęczeniu Litwy do Polski nastąpił, puszcza Goyżewską nazwaną, z kilkaset wlok eksystencji zawierająca, wieczności na wstępy dla Szlachty nadana, a później wielolicznymi Konstytucjami Seymowemi dla nich zatwierdzona została; która przez kilkaset lat za rządem Polskim i po przyłączeniu do państwa Rossyjskiego, w ich władarstwie bezpośrednim, niebędąc nigdy pod wiedzą Skarbu, pozostawała; między tem bowiem — za Najmilszszym Reskryptem NAYJASNIEYSZY CESARZ WSZECHROSSYI PAWEŁ Iszy, Dobra Skarbowe Wilki, JW. Gutakowskiej i Hrabieniu Henrykowi Zabietłowi darować raczył. — mocą którego Najdobrotliwszego daru, po ustaleniu dożywociu Żofii Zabietłowej Łowczyney Litewskiej, Izba Skarbowa Wileńska przez Członka z pośrodku siebie delegowanego, Radcy Stanu Ignacego Listowskiego, w roku 1805 lipca 17 dnia, Starostwo Wilki z poszczególnieniem podług Najwyższego Przywileju wszystkich atyntencyów najdrobniejszych, listem podawczym, tymże Gutakowskiej i Hrabieniu Zabietłowi na dziedziczowo podał — lecz o puszczy szlacheckiej Powiatową Goyżewską zwaną — w tymże liście podawczym — składającej się ze trzechset więcej wlok, nieposzczególnił — owszem ona, jak uprzednio, tak i po objęciu przez Zabietły Starostwa Wilkiskiego na dziedziczowo, jeszcze przez dwie dawności z okładem, we władarstwie okolicznej Szlachty, z kilkuset Familij złożonej, eksystowała; i nakoniec, kiedy z Woli NAYMIŁOŚCI WSZEGO MONARCHY WSZECHROSSYI, naznaczone zostały Kommissyje z Marszałka, Członka

Skarbowego i Komornika Skarbowego złożone, na odgraniczenie dóbr na wieczność darowanych, wtenczas oddalony od obowiązku Assesor Departamentu 1go JW. Komar, przybywszy do dóbr Wilki, sam jeden bez kompletu, nad sferę NAYMIŁOŚCI WSZEGO MONARCHY Reskryptu, i pomimo przywileje anto uniowe, Konstytucjami i Ukazami Imiennymi zatwierdzone, pod pozorem ograniczenia majątności Wilki — prawotómnie puszcę Goyżewską do niey wcielił — o co pozonoszono do władz właściwych zażalenie. — Po czem Hrabia Henryk Zabietłło wyprzedając Wilki JW. Hrabieniu Tyszkiewiczowi Pułkownikowi, jak poświadcza Intromissya w Akta Powiatowe Rossijskie wprowadzona, tęże puszcę Goyżewską, jako obcey własności, w posesyję nie podał, owszem Szlachta mająca doń wstęp, aż dotąd bezprzeszkodnie załatwia gospodarskie potrzeby z tęże puszczy; i dla tego, ażeby żadne tranzakcyje przez nikogo na odjęcie od prawych władaczów nie raz pisaney puszczy tworzone nie były, i że o podniesienie nieprawej czynności Assesora Komara, w skutek podanych zażaleń, ucienniona Szlachta przez nieprawą użupacyę, dopominać się będzie, przed całą Publicznością oświadcza się, i takowe oświadczenie do Akt Sądu Powiatowego Rossijskiego podawszy, żąda o zamieszczenie do Gazety Kuryera Litewskiego, które własnorecznie podpisuje: Wincenty Witkowski Plenipotent.

Roku 1853 miesiąca maja 18 dnia, przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Rossijskiego Powiatowego Sądu, w skutek następującej na podaną prośbę rezolucyi, stawiając obecnie WJP. Wincenty Witkowski, takowe oświadczenie do Akt podał — przyjęło:

Assesor Sądu Powiatowego Rossijskiego Jan Dowgird.

Jest w Aktach świadczą, Antoni Minotgan-ski Cuzkiewicz Regent Sądu powiatowego Rossijskiego. (714)

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnego Ciał Rossyjskiego etc. etc. etc.

1 Pozew przed Sąd Magistratu Miasta Gubernskiego Wilna, do rozprawy z rejestrow Goscinnych, wynosi się z powództwa Mieszczan miasta Toropca Mikołaja Nowinskiego, Pelagii Kobownikowej wdowy, Iryny Mielnikowej z doktadem męża Jana Nowinskiego, oraz Alexandra z Anny Nowinskich, z doktadem opieki, w referencyi do dowodów u Sądu złożyc się mających, oraz dekretów Sądu Magistratu Wileńskiego 1820 junii 3, 1831 gbra 3 dnia i 1833 roku apryla 14 dnia, kopię z spraw z stawającymi, z dalszemi kontumacyjnemi nastających — po Urodz. JPP. i Starozakonnych: Jehora Holesznikowa o rubli assygn. 1,000 i r. sr. 80 kop. 42. — Jana Supinskiego o rubli assygn. 196 — Dominika Malewicza Sekretarza o rubli assygn. 155 i rubli srebr. 10. — Sebestyana Staehowskiego o rub. sr. 170. — Annę Maxową z doktadem potomstwa i Opieki o rubli sr. 44 kop. 58. — Siemiona Ryżego o rubli sr. 21. — Alexieja Miedzwiedzieje-wa o rubli sr. 20. — Grzegorza Chilewskiego lub Sukcessorów o rubli srebr. 29 kop. 10. — Kowala Parozia o rubli sr. 7 kop. 70. — Mikity Żeroż-wnika lub jego Sukcessorów o rubli sr. 5 kop. 50. — Józefa Iwaszkiewicza Radnego o rubli sr. 6 kop. 90. — Turczewskiego o rubli sr. 35 kop.

5. — *Andrzeja Klimaszewskiego Sukcessorów b. Burmistrza Klimaszewskiego o r. sr. 1 kop. 35. — Krulikowskiego o r. sr. 8 kop. 25. — Mikitz Polukowa lub jego Sukcessorów i żonę Marynę o r. sr. 1 kop. 50. — Polemberskiego o r. sr. 24 kop. 80. — Morducha Stonimskiego o r. sr. 5 kop. 75. — Mejera Abramowicza o r. sr. 5 kop. 45. — Nowikowa lub jego Sukcessorów o r. sr. 2 kop. 40. — Abrahamę Gitarnika o r. sr. 1 kop. 80. — Szłomę Kuszniarza o r. sr. 20 kop. 35. — Karola Krupskiego o r. sr. 16. — Wincentego Winczy o r. sr. 64 kop. 40. — Star. Wólfa Cypkina o r. sr. 10 kop. 5. — Leybę Grodzieskiego o r. sr. 17 kop. 23. — Antoniego Siemiona o r. sr. 1 kop. 50. — Alexandra Żotkowskiego o r. sr. 12 kop. 30. — Juriewskiego o r. sr. 5 kop. 75. — Sukcessorów zmarłego Łukomskiego, to jest: Franciszka i dalszych o r. sr. 58 kop. 55. — Szłomę Kuśnierza o r. sr. 20 kop. 35. — Polakowa o r. sr. 2 kop. 50. — Kulikowskiego o r. sr. 2. — Leybę Szmojtowicza o r. sr. 11. — Jankida Zakitaykę o r. sr. 10 kop. 5. — Elkę Mowszową o r. sr. 6 kop. 3. — Nochima Leybowicza o r. sr. 4 kop. 30. — Sorkę Morduchową lub jej sukcessorów o r. sr. 36 kop. 49. — Razię Aberowę o r. sr. 11. — Lipkę Daychesową o r. sr. 32 kop. 87. — Fiedora Reyterowskiego o r. sr. 11 kop. 50. — Berkę Witkomińskiego o rubli srebr. 11 k. 80. — Jakuba Sawickiego o r. srebr. 4 kop. 56. — Mowszę Oszmianskiego o r. sr. 23. — Łaxowa o r. sr. 1 kop. 30. — Neferowa Porucznika o r. sr. 1 kop. 10. — Macieja Lubańskiego Sowietnika o r. sr. 97 kop. 50. — Fiedora Łarynowa o r. sr. 35. — Macieja Tomaszewicza Sowietnika o r. sr. 90. — Antoniego Boblewskiego o r. sr. 160 kop. 60. — Sahajewskiego o r. sr. 154. — Abrahama Dawidowicza Gordona o r. sr. 50. — Kazimierza Juchnowicza o r. sr. 438 kop. 46. — Ester Morduchową o r. sr. 200. — Rochłę Karpelową o r. sr. 88 kop. 76. — Okutowicza o r. sr. 17. — Abrahama Dawidowicza o r. sr. 180. — Jakiegokolwiek imienia Sukcessorów Barona Rozena Sowietnika, zawiniadających, a zaś jakiegokolwiek imienia Puciatowej Pisarzowej nabywczyni domu w mieście Wilnie na Pohulance, do niebronienia skutków zapasć mającego wyroku o r. sr. 170. — w Prośbach: o warowanie locum standi na niestawiających, o sądzenie summi z procentami i expensami w najbliższym terminie pod karami sprzeciwienia, lub extenuacją do wszelkiego funduszu, z wolną licytacją ruchomości i sekwestracją osób, o bliższość do dowodu i odwołu juramentowego, o wydatki prawne przez kondemnowanie się zwiększone, i o to, co czasu sprawy proszonym i dowiedzionem będzie — S. Ż. M. Sam aktor sprawy podpisuje: 1833 junii 2 dnia, *Иванъ Новинскій.**

Roku 1833 miesiąca junii 3 dnia, Kancelarya Miasta Wilna zaświadcza: że kopie tego pozwu postano dnia dzisiejszego z Magistratu Wileńskiego do Części pierwszej Ostrobramskiej Wileńskiej Policyi, dla wręczenia za rewersami: Alexandrowi Żotkowskiemu — Rochli Karpelowej — Wolfowi Cypkinowi — Jankielowi Zakitayce — Osóbne zaś kopije postano do Części drugiej Policyi, celem podania takowych Annie Mazowej i W. Puciatowej Pisarzowej.

Ignacy Misiewicz Regent, Kollegialny Registrator. (718)

Sąd Powiatowy Wileński, zawiadamia wszystkich kredytorów i pretensorów Franciszki Łopatowej Regentowej, iż sprawę Konkursową teyże Łopatowej w tym Sądzie odbywającą się w dniu 10 b. m. junii weźmie do namowy, a na pretensye stron niejawiących się amisyą uzna. Roku 1833 junii 6 dnia.

Assesor Stanisław Drzewicki.

Assesor Jan Pisanka.

Assesor Cezary Wilejko.

Regent Marcelli Talat. (715.)

Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, Remisując Sądą spraw Cywilnych Białostockiego i Sokolskiego Powiatów, w dniu 4 listopada 1829 roku nastąpi, na rozdzielenie schedy sukcessorów Alexandry Todwenowej, przez takiż Sąd Exdywizorski w Dziegiotowie 1820 roku, dnia 20 września odbyty, wydzieloney, pomiędzy wierzycieli Józefa Todwena, nie otrzymujących w onymże Sądzie za swoje należności, zupełney satysfakcyi, w pierwszej Exdywizyi, za nieprzyściem do skutku Exdywizyi w uprzednio naznaczonym terminie, to jest: w dniu 22 listopada 1832 roku, ani w terminie późniejszym na dzień 18 kwietnia b. r. zamierzonym; wzywa przez niniejsze na termin ostateczny czyli proklazyiny, to jest: na dzień 1 września b. r., i że w tym terminie na wszystkich nie stawających, amisyja w ich pretensyjach ogłoszona zostanie, ostrzega, — Datt w Dziegiotowie dnia 19 kwietnia 1833 roku.

Exdywizor Prezydujący Franciszek Grodzki. (713)

Niżej podpisany, stosownie do oświadczenia w roku 1833 marca 28 d. za Nrem 1525, w Aktach Powiatowych Wileń. zapitanego, przez niniejsze daje wiedzieć, aby nikt dom murowany bez Nru na Końskim targu po zmarłym w Wilnie Staroz. Szmoyle Tauberze stryju, ze Staroz. Jankielem Aronem i Leybą, oraz sukcessorami Abramą Boruchowiczami Tauberami w żadne pisma, układy, i nabycia wchodzić nie chciał, pieniędzy na zastaw i dokumenta pod żadnym względem nie pożyczat; albowiem prócz tego, że niżej podpisany z głowy swojego oycy jest konsukcessorem do ogólnej pozostałości po rzeczonem stryju, ale nadto jest realnym kredytorom na r. sr. 6,050 za wezlem 1817 febr. 1 dnia, o tąż pozostałość w satysfakcyi zapewnionym. 1833 junii 6 dnia.

Boruch Ickowicz Tauber.

Печатамъ дозволяю: въ должностяхъ Полицеймейстера Пракудинъ Горскій. (717)

5. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Na oddanie w dzierżawę mieszkich artykułów czynszowych bramnego, brukowego i z rybnego rynku w trzechletnią, a gnojowego, łokciowego, i krobkowego w jednoroczną dzierżawę, z rozporządzenia tego Rządu odbywać się będą w Wileńskiej Skarbowej Izbie targi, pierwszy 23, a przetarg 27 dnia następującego czerwca; życzący wziąć takowe pobory w dzierżawę, rano przybyć na pomienione terminy do Skarbowej Izby z pewnemi załogami; przyozem uprzedzają się życzący uczestniczyć w targach, że pomienione dochody oddają się w dzierżawę

podług dawniejszych instruktarzy byłych do 1833 roku. Maja 29 dnia 1833 roku.

Assesor Józef Szulc.

Sekretarz Jamont.

Naczelnik Stołu W. Szarski. (696)

3 Od Jurborskiej Tamożni ogłasza się, iż w niej złożone są pieniądze, należące w nagrodzie za konfiskaty towarów, różnym osobom, których miejsce przebywania Tamożni niewiadome, a mianowicie byłym: Członkowi Radcy Honorowemu Sokołowskiemu 41 rub. 9 kop.; Zarządzającym: Paulsonowi 7 rub. 33½ kop., Radcy Kollegialnemu Baronowi Krone 260 r. 64½ kop., Radcy Honorowemu Janowi Pawłowowi 12 rub. 22 kop., Parafialnemu Dozórce Iwaszkiewiczowi 27 rub. 27½ kop., żydowi Dancigerowi 20 rub. 34 kop.; Pomocnikom Dozorców tamożennej straży: Korjakowski 51 r. 17½ kop., Jundziłłowi 211 rub. 86½ kop., Mitawskim mieszczanom: Pletowi 82 rub. 54 kop., żydom: Bendorfowi 30 rub. 1½ kop., Dombrowerowi 30 rub. 1½ kop., Dworzaninowi Joteyce 3 rub. 10 kop., Urzędnikowi Hładkiemu 9 rub. 30 kop.; Objeżdżczykom: Andrzejowi Kordaszowi 3 rub. 7 kop., Sokołowskiemu 3 rub. 7 kop., Józefowiczowi 3 rub. 6½ kop., Miłeyce 131 rub. 48, Dementemu Augustynowiczowi 68 rub. 70½ kop., Janowi Minichowi 30 rub., żydowi Jankielowi Hirszowiczowi 59½ r. 90½ kop., tudzież successorom Dosmotrszczyka Mozochina który utonął, 198 rub. 77 kop. — Zaczem wyżej wyrażone osoby, a w przypadku śmierci, ich successorowie, dla odebrania takowych pieniędzy, mają przybyć do Jurborskiej Tamożni sami, lub przysłać pełnomocników na postanowione prawem terminy; jeśliby zaś komu dla odległości miejsca nie można było przybyć samemu lub pełnomocnikowi, tedy takowi powinni uwiadomić o swym miejscu przebywania, z wyrażeniem: jakiej gubernii powiatu i wsi, po upłynieniu których terminów, jeżeli nikt, dla odebrania nie przybędzie, tedy pieniądze odesłane będą dla przyłączenia do dochodów skarbowych.

Sekretarz Maruszewski. (689)

3 Na mocy rezolucyi Wołyńskiej Gubernii, Włodzimirskiej Dworzańskiej Opieki 1-go marca 1833 roku zapadłej, ogłasza się wszystkim osobom, mogącym mieć jakikolwiek wpływ dochodzenia sukcesyi pozostałej w ruchomym majątku po zeszytym z tego świata Wołyńskiej Gubernii Włodzimirskiego Powiatu, Proboszczu miasteczka Lubomla, Xiędzu Jakóbie Kaczyńskim z tém: aby od momentu niniejszego objawienia, do upłynienia trzech-miesięcznego terminu, do Włodzimirskiej Dworzańskiej Opieki jawili się, dla udowodnienia praw swoich do sukcesyi wspomnionego ruchomego majątku, a to nieodmiennie w zakreślonym trzech-miesięcznym terminie, pod obawą utraty prawa dochodzenia sukcesyi za niejawieniem się.

Assesor Sądu Ziemskiego Włodzimirskiego Jan Obniski. (687)

3 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na rozdział majątków JWW. Franciszka i Józefa z Billewiczow Czechowiczow, Prezydentowstwa Sądu Granicznego Pttu Oszmiań ustanowiony, za-

wiadamia interessowane strony, że w konkluzyi poruczonego konkursowego dzieła, dekret o-ozwisty w dniu 8m miesiąca czerwca terażniejszego roku promulgować będzie.

Antoni Rewkowski Assesor Sądu Pttu Oszmiań. Exdywizor.

Ignacy Januszewicz Assesor Sądu P. Oszm. i Exdywizor.

Ignacy Mierzyński Assesor S.P. Osz. i Exdy. Regent Oganowski. (693)

3 Sąd Exdywizorski przez Remisę Sądu Powiatowego Oszmiań. na rozdział funduszu zeszytłego Kazimierza Sulistrowskiego naznaczony, po zaskatecznieniu dnia 5go terażniejszego miesiąca maja w folwarku Drynowie w Powiecie Oszmiań. sprawdzenia odbytej uprzednio inventacyi, na kontynuacyą tej sprawy dzień 15ty następnego miesiąca Junii teraż idącego 1833 roku zadeterminowawszy, o tém wszystkich tegoż Sulistrowskiego wierzycieli zawiadamia, i aby w wyrażonym terminie z dowodami do tegoż Sądu pod utratą swych pretensy jawili się, przez ninieyszą Awizacyą obowiązują.

Karol Czernicki b. Sędzia Ziemski Oszmiań. i Exdywizor.

Antoni Rewkowski Assesor Sądu Pttu Oszmiań. i Exdywizor.

Bogusław Swieboda Sędzia b. Gran. Oszm. i Exdywizor.

Regent Jan Bogusławski. (692)

4 Podpisani fabrykanci wyrobów nowego srebra (Pakfog zwanego), mają za obowiązek, oznajmić Szanownej Publiczności, iż, dostrzegłszy tutaj, wyroby z metalu Brytanik, białej miedzi, oraz z m. talu, pod nazwiskiem nowego srebra, nie pochodzące z fabryki podpisanych, a może nawet i zdrowiu szkodliwe, pod pozorem mojego fabrykatu, sprzedawane; — a zatem ostrzegamy, że wyroby nowego srebra (Pakfog zwane) z fabryki naszej, Królewsko-Polsko upatentowanej w Warszawie, oznaczone są znakami (H. et C. i dwa młotki na krzyż); takowe tylko z podobnemi znakami, już używane za dwie trzecie na powrót, w gotowych pieniądzach lub w zamian przyjmujemy, — oraz nadmieniamy, że Metal powyższy naszego fabrykatu, przez Doktorów Chemicznie approbowany, i za wcale nieszkodliwy uznany został, na które świadectwa przez JW. Chotłodowicz Generał Sztab-lekarz Cesarsko-Rosyjski Czynnicy Armii w Warszawie. — Doktor Sigism. Friedrich Herstatt Król. tajny Rada Med. i profesor w Berlinie, Dokto. Natrop Król. M. fizyk w Berlinie i innych Panów Doktorów naszej fabryce udzielone zostały. Wyroby mojego Fabrykatu dostać można u Pana Jana Dawacego. W Wilnie dnia 18 maja 1833 r. Henniger et C.

Печатаиъ дозволяю: Полицмейстеръ Пра-худинъ Горскій. (654)

2. Mieszkająca w mieście Wilnie z Lubow Nowicka, wyjeżdża za granicę dla polepszenia zdrowia swojego w mineralnych Badeniskich wodach w Państwie Austriackim znajdujących się, z termnem rocznym, z synem swoim Edwardem sześć lat od urodzenia mającym, i służącą Giertrudą Elbi-tą Jakowską.

Въ Должности Полицмейстера Прахудинъ Горскій. (698)

Drukarnia A. Marciniowskiego.

Drukowała się drukować. Wilno. 1833. d. 7 Czerwca.

Сенатор Леох Борowski.